

2240
Jzšle ste iz naroda,
pojte med narod!

D^r. J. DEBEVEC - M. BAJUK :

**ZBIRKA
SLOVENSКИH NARODNIH
PESMI**

BESEDE ZAPISAL D^r. J. DEBEVEC.

Harmoniziral in uredil

MARKO BAJUK.

· IV. ZVEZEK ·

V LJUBLJANI, 1912

ZALOŽILA KATOLIŠKA BUKVARNA.

Vse pravice pridržane.

8. 12. 57.

Jzšle ste iz naroda,
pojte med narod!

D^r. J. DÉBEVEC - M. BAJUK :

**ZBIRKA
SLOVENSKIH NARODNIH
PESMI**

BESEDE ZAPISAL D^r. J. DEBEVEC.

Harmoniziral in uredil

MARKO BAJUK.

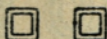
• IV. ZVEZEK •

V LJUBLJANI, 1912

ZALOŽILA KATOLIŠKA BUKVARNA.

Pripomba.

Pesmi s pripombo „iz Cerknice“ je pel posestnik Matija Rožanec, po domače Klémen, roj. l. 1827. v Begunjah pri Cerknici, umrl l. 1910, star 83 let. V svoji mladosti ni imel prilike hoditi v šolo; ni umel ne brati, ne pisati, vkljub temu je znal ogromno pesmi, zlasti cerkvenih, na pamet. Njegova sestra Neža je bila šivilja in izvrstna cerkvena pevka; ta je naučila tudi brata brez števila cerkvenih in svetnih pesmi. Ker je imel pok. Rožanec zelo dober spomin, si je zapomnil vsako pesem, ki jo je le enkrat slišal in ohranil ta spomin čisto svež do svoje smrti. Ako rečemo, da je znal na pamet peti okrog 10.000 verzov, smo bržčas segli prenizko.

Ms. D 2618/1951

Kazalo :

Št.	Str.
1. Pojmo veseli zdravijco!	1
2. Mi smo vinski bratje	2
3. Povsod me poznajo	3
4. Moji tovarši so me naprav'li	4
5. Kesanje	6
6. Fantje se zbirajo	7
7. Oh, oh ura že bije	8
8. Prelepa je kranjska dežela	9
9. Oj vinček moj!	10
10. Jaz pa grem	11
11. Lepše rožce ni na svetu	12
12. Ena nova zdravica	13
13. Jutranjica	14
14. Kok ribcam dobro gre	15
15. Spomladna I	16
16. Spomladna II	17
17. Vse je veselo	18
18. Oh kaj je tebi, pobič mlad?	19
19. Ogljar	20
20. Najlepše veselje	22
21. Lovska	23
22. Slovo neveste od doma	24
23. So ble rožce razcvetene	25
24. Srce je žalostno	26

Pripombe k tekstu.

Narečje naših pesmic, govorjeno zlasti na Menišiji (župnija Begunje na Notranjskem) in v Cerknici z okolico vred, še ni znanstveno preiskano. Njega posebnosti so: naglašeni u se izgovarja po ribniško, kot preglasenec, torej: krúha, strúklji, ponújam, múha itd.; za mehkiimi soglasniki se a spreminja v e: govori se nomin. dúše, súše, zemlje, skurje m. duša, suša, skorja, zemlja; zabavlje m. zabavlja. — Pri sklanjatvi je mnogo polglasnikov, n. pr. ne svejtč = na svetu (kar smo mi zapisali ne svejti).

V mladih letih r. Rožanca (torej 1840—50) je bilo v jeziku vse polno nemškut, kar se kaže tudi v pesmih: fire-drajsigar (str. 5) za tisto sloveče vino iz l. 1834; zuffridni (str. 5) = zadovoljni; za lon (str. 5 in 24), ferboltar (str. 22), žegen, žnablji (str. 7) m. ustna; uhrniki m. skopuhi; svoj leben krajšati (str. 22); ne ohceti (str. 17); gor bédit po nem. aufwecken (str. 29); vun držat = aushalten (str. 6) itd. Tudi nekaj italijanizmov je zašlo v pesmi, kar je pač lahko umljivo zaradi bližine Trsta in sploh italijanskega življa: suplika bomo pisali (str. 6) = prošnja, frúga vunkaj grie (str. 21) t. j. poljski sadeži kalé in poganjajo; če že skorej kumplička ne buo (str. 22) t. j. če že skoraj ne bo konca; štimájo = ljubijo itd. — Kar se tiče realij, omenim le eno: v letih, ko so nastale te pesmi (denimo 1800—1840) so birtje (= krčmarji), izvečine nevešči pisanja, kakor sploh tudi drugi ljudje, število popitih litrov zaznamovali s kredo na tram stropa ali stene, z rimskimi številkami; in takó je bila goljufija možna, da je zapisal „birt“ mesto I . . . V, mesto IV . . . IX, ne da bi veselil pivec to opazil. Takó jaz tolmačim pesmico str. 7: Ker ena (I) je pet (V) in štir' (IV) je devet (IX); vse to se pač lahko zapiše, al téšku se zbríše (ibid.). — Enega izraza, priznavam, ne razumem: str. 20 ta prjazna jágènce (?). — V dobi upravičenega boja zoper alkoholizem je kočljiva stvar, na svetlo dajati zdravice, zlasti če pevec kar naravnost pravi: Danes je en takšen dan, — da mora biti vsak piján (str. 6); vendar se tolažimo s tem, da smo si hvala Bogu, v primeri s prejšnjimi pivskimi razvadami priborili že precéj svóbođe, takó da nas najslajša beseda več ne izvabi k pijančevanju. Nam gre za napev in ljudsko dušo.

Našim pesmicam sestrice po srcu in licu najde p. n. čitatelj v Štrekljevi zbirki narodnih pesmi na raznih mestih.

1. Pojmo veseli zdravijco!

(Iz Cerknice.)

Veselo.

Moški
zbor.

1. Poj - mo ve - se - li zdra vijeo, in hva - li - mo Bo -
 2. Lejtos smo ga ma - lu do - bi - li, bodmo cu - frid - ni
 3. Naši kra - ji so pre - sla - bi, težku je krajcer do -
 4. Kér*) če it'lejtos vo - šta - ri - jo, mora i me - dnarca na
 5. Brat - ei, vsi vkupse o - br' ni mo, bodmo ve - se - li ta -

1. ga, ker nam dá slad - ke - ga vin - ca
 2. ž njim, de bi ga po pa - me - ti pi - li, druž -
 3. bit', pá - zit' se mo - ra od kra - ja, kdor
 4. stran', kir - če dat' kaj za sta - ri - no, nej -
 5. čas, glaš - ke prot u - stam ne - gni - mo, vin -

1. fi - re - draj - si - gar - ja.
 2. ga do - bi - li za njim. Traj - la - ti - ram - ti - ti, traj - la - ti -
 3. če v ne - de - ljo kaj pit'. ram - ti - ti
 4. na dr - ži - ni za lon. ram - ti - ti
 5. ce nej te - če po - čas'.

zateglo. a tempo

trom, traj - la - ti - ram - ti - ti, traj - la - ti - trom. trom.
 ram - ti - ti, ram - ti - ti, traj - la - ti - trom. trom.

zateglo. rit.

*) kir - kteri - kdor.

2. Mi smo vinski bratje.

(Iz Cerknice.)

Moški zbor.

1. Mi smo pra - vi vinski brat - je, kra - di
2. Lej - toš je e - nu ta - ku lej - tu, de je
3. U - hr ni - ki so bo ga - ti, ki po
4. Mi pa za mi - zo se - di - mo, prav

1. vin - ce pi - je mo, kar i - ma - mo, vse pro -
2. dest vin - ca po svejtu, de - nes je en takšen
3. svej - ti ho - di jo, dnar - ce ssa - bo no - si
4. mo - šku se dr - ži - mo, če dosti dnar - cev nejma.

1. da - mo, de za vin - ce da - je - mo.
2. dan, de mo - ra bi - ti vsak pi - jaň.
3. jo, pa ven - dar vo - do pi - je - jo.
4. mo, pa ven - dar vin - ce pi - je - mo.

5. Supliko bomo pisali
do cesarja svitlega,
čbirt nam mora vinca dat,
nas brez dnarca vun držat. †

6. Zdejmo pa zdravico pili,
našga birta rezveselili,
čnaš birt mora bit vesiu,
k je takšne lüdi dobiu. †

3. Povsod me poznajo.

3

(Iz Cerknice.)

Moški
zbor.

1. Pov - sod me po zna - jo, de vin - ski se mra - t, me
2. Nej - svejt se po - da - vi, voj - skü - je, no - ri, čez
3. Pr - jat - li, le - pij - te, po - nū - di - te se, ni -
4. Na - pol - njeni fla - ši se smejem glas - nu, le

1. bir - ti šti - ma jo, ker pi - jem ga rad. Za mi - zo pri kaplji nor -
2. prag me nespravi, če stre - ha zgo - ri. Kdor me ne ongavlje, ve
3. kar ne skr - bi - te, jest pla - čam za vse! Na mi - zo ševi - na, de
4. to me prestraši, kdar vi - di sednu, sr - ce mi u - pa - da, glo -

1. čujem s prjat - li, se rad ve - selim in že - jo gasim.
2. li - ko za bav - lje, če - v pest ga do - bim, mu re - bra zdro - bim.
3. v to - ne pe - kli - na, kar du - šo mo - ri, de se po - ga - si.
4. bo - ko me zbada, ker že - jensem spet, še bolj kot po - pred.

5. Je prazna mošnjica,
saj upanje imam;
najboljšega pivca
birt dne za tram;
on lahku zapiše,
al' težku se zbrise,
ker ena je pet,
in štir je devet.
6. Če žejen se vležem,
že v grlu gori,
si čelo prevezem,
kri grozno nori;
so žnablji ku skurje,
posrku bi murje,
če v merci bi blu,
do kaplje bi šlu.
7. Ko zütrej gor vstanem,
potehtam mošnjó,
si sam ne verjamem,
jo gledam plašnu;
se tresem ko veja,
ku ribo me žeja,
zelijem z vodó
si grlu pustú.
8. Zdej moram plačati,
kar vejm in ne vejm,
oh kaj pričak'vati
ne brado ne smejm.
Oh zdej se vračúje,
popitu plačúje,
kédur je dovzan,
ne krejdo ne tram.

4. Moji tovarši so me naprav'li.

(Iz Cerknice.)

Moški
zbor.

1. Moj' to - varš' so me na - prav - li, moj to -
 2. Kaj men' nu - ca v vas ho - di - ti, kaj men'
 3. Mal po - je - njaj, mal' po - ča - kaj, mal' po -
 4. Vre - me se je spre - ve - dri - lu, vre - me

1. varš' so me na - prav - li, moj' to -
 2. nu - ca v vas ho - di - ti, kaj men'
 3. je - njaj, mal' po - ča - kaj, mal' po -
 4. se je spre - ve - dri - lu, vre - me

1. varš' so me na - prav - li, da sem
 2. nu - ca v nas ho - di - si, k'mo - je
 3. je - njaj, mal' po - ča - kaj, da se
 4. se je spre - ve - dri - lu, zdej pa

1. šu k de - kli - či v vas.
 2. de - kle do - ma ni. 1-10.0 - la -
 3. vre - me spre - ve - dri. ti.
 4. mo - ram raj - za - ti.

lano.
pp

1-4. dri - ja di - ja - ri - ja, o - la

1-4. dri - ja di - ja - ri - ja, o - la dri - ja, di - ja -

1. da sem šu k de - kli - či v vas.
2. k mo - je de - kle do - ma ni.
3. da se vre - me spre - ve - dri.
4. zdej pa mo - ram raj - za - ti.

5. Dekle je po hiš' hodilu,
jest sem pa pod oknom stau.
Oladrija dijarija
jest sem pa pod oknom stau.
6. Milo je solze točilu,
jest sem pa slovú jemau.
Oladrija dijarija,
jest sem pa slovú jemau.
7. Jest pa pojdem na Gorenjsku
i na Oberštajersku.
Oladrija dijarija,
i na Oberštajersku.
8. Obeden drug ne pojde z mano,
kakor drobna ptičica.
Oladrija dijarija.
kakor drobna ptičica.
9. S krempeljci m' bo pot kazala,
s perjem senco dejlala.
Oladrija dijarija,
s perjem senco dejlala.
10. S kljünčkom mi bo prepejvala,
kratek čas mi dejlala,
Oladrija dijarija.
kratek čas mi dejlala.

5. Kesanje.

(Iz Cerknice.)

Umerjeno.

Moški
zbor.

1. Kok bi - lu je ve - se - lu, ki
2. Do - kler so še ču - ti - li, de
3. Po - prej so me vi - ka - li, ve -
4. K'b' se ke - du ze - re - ku, de

1. dnar - ce sem i - mu, vse k me - ni je hi - te - lu, ko
2. v moš - nji kej i - mam, so za me - noj ho - di - li, biu
3. ljov sem ku ge - spud, in tud' me o - ni - ka - li čez
4. vseč mi nej kej blu, ko - ku se je o - pe - ku, vse

1. v druž - bo sem pr - su, al zdej, al zdej, ko vse je preč, o -
2. nej - sem nik dar sam, al zdej, al zdej, ko vse je preč, o -
3. ta moj niz - ki rud, al zdej, al zdej, ko vse je preč, o -
4. je čez nje - ga šlu, al zdej, al zdej, ko vse je preč, o -

1. be - den ne po - zna me več. be - den ne po - zna me več.
2. be - den me ne naj - de več. be - den me ne naj - de več.
3. be - den ne ča - sti me več. be - den ne ča - sti me več.
4. ben ne vle - če zma - no več. ben ne vle - če zma - no več.

5. Za mene so se biii,
če je pretep se vneu,
v zobeh so vun nosili,
da sem se le oteu,
al zdej; al zdej; ko vse je preč,
obeden me ne brani več.

6. Ah, de bi biu jaz vejdu,
kok poplačūje svejt,
ne biu b'se vsega znebu,
b'biu mislu kej poprejd,
al zdej al zdej, kó vse je preč,
oben mi nič ne vrne več.

6. Fantje se zbirajo.

(Iz Cerknice.)

Moški zbor.

1. Fant je se zbi ra - jo, de -
2. Fant je se skup zbe - ro, se na
3. Barčica je - la pla - va - ti, de -

1. leč mar - ši - ra - jo, de - leč, de - leč na to
2. barčico nakla - da - jo. „O - drin od - drin od
3. kle na suhem jo - ka - ti, skle - plje, skleplje bej -

1. nem - ško stran, kjer no ben - ga ne po - znam.
2. kra - ja preč, zdaj te ne bom vid - la več.“
3. le ro - ke, to - či gren - ke sol - ze.

7. Oh, oh ura že bije.

(Iz Cerknice.)

Allegretto.

Moški
zbor.

1. Oh, oh ura že bi-je, soln-cevečmi ne si-je,
2. Men'nej več za o-stati, proč se moram po-da-ti,
3. Bod',bod'bratec še tu-kaj, ve-seli-mo se skupaj,

1. zdavnej se je že stem-ni-lu, blisk po-ši-lja še mi-lu,
2. proč odsvojih pr-ja-tlu, proč odzvo-lje nih bra-tu,
3. glej, te kupce na-lij-te, k'nej-sovse še po-pi-te;

1. kok' žalost nu, kok' za-lost-nu, kok' žalostnu je tu. to.
2. oh moram it', oh moram it'; oh moram it' od vas. vas.
3. ni-kar ne hod'; ni-kar ne hod', ni-kar ne ho-di še. še.

4. Bomo bomo zapejli,
srčke si bomo ogrepli,
en glažek bomo izpili,
tudi družga izpraznili.
Oh le ostan', oh le ostan',
oh le ostani še!

5. Nej, nej več za ostati,
proč se moram podati,
zdavnej ura že bila,
pride čas, de je sila.
Oh pojdm'o dam, oh pojdm'o dam,
oh pojdm'o pojdm'o dam!

8. Prelepa je kranjska dežela.

(Iz Cerknice.)

Moški
zbor.

1. Pre - lej - pa je kranj - ska de že - la,
2. Pr - ja - tu pr - jat - la ze gle - da,
3. Le pri - mi gla - žek prav niz - ku,

1. povh - na je vin - ca, ve - se - lja; ta,
2. sko - raj tga svoj - ga so - se - da: „Le
3. vzdig - ni ga ku - stam na - kvi - šku, naj

1. kir će pr - jaz - nu na svej - ti ži - vejt,
2. pij ga, le pij - ga ti Jo - že*) en glaš,
3. te - će, naj te - će to vin - ce na - prej,

Zateglo. hitro, lahno.

1. mo ra dost' dnarcu i - mejt. Tri la - la tri la lom tri la la ti
2. sejs' tūd' ti ži - her pr' nas' Tri la - la tri la lom tri la la ti
3. v glaž - ku o - stat nič ne smej. Tri la - la lom tri la - ti

*) Poljubno ime.

zateglo hitro, lahno.

1. 2.

trila-la-trom, trila-la tri la trom tri-lalom, trila-li lom lom.
 tri-lalom, trila-li lom lom.

9. Oj vinček moj!

Allegro vivo.

Moški zbor.

Ta vin-ček je za raj-žo, nam
 Pre-dno ga ven po-pi-ješ, se

molto ten a tempo

fan-tom na ko-raj-žo. Oj vin-ček, vin-ček,
 mu en mal od-kri-ješ, za-hva-lmo ljub-ga

vin-ček moj, ti raj-žal boš, z me-noj!
 Je-zu-sa, ki nam ga-pi-ti da!

10. Jaz pa grem .

(Iz Cerknice.)

Allegro vivo.

Mešani
zbor.

1. Jaz pa grem, jaz pa grem, do - bru vej m, kam, ke -
 2. Tam go - ri za go - ro en hram - ček i - mam, tam
 3. Tam go - ri za hram a men tr - sek sto - ji, je

Lahno.
Ti - dre - ja di - ja

1. dor me po - pra - ša, od go - vor mu dam. Ti dre - ja
 2. no - tri za - pr - tu ve se - lje i - mam. Ti dre - ja
 3. z grozdjem ob - lo - žen, de ku - mej dr - ži. Ti dre - ja di - ja

1. ke - dor me po - pra - ša od go - vor mu dam.
 ho - la - ri - jo, 2. tam no - tri za - pr - tu ve se - lje i - mam.
 3. je z grozdjem ob - lo - žen - de ku - mej dr - ži.

4.

5.

Bom litro natoču, bom glažek naliu, Če imaš korajžo, pa meni nali, pa imam korajžo tūd vun ga bom spir. jest ga bom tūdi, če ga boš ti.
 Tidreja dija holarijo, Tidreja dija holarijo,
 pa imam korajžo tūd vun ga bom spiu. jest ga bom tūdi, če ga boš ti.

6. Jest imam korajžo, pa tūd veselje,
 od vinca se mejnit so moje želje.
 Tidreja dija holarijo,
 od vinca se mejnit so moje želje.

7. Pa zakaj b'se ne mejnu, k'je dobru blagú,
 je v glaški rmenu, pa v ustih sladkú.
 Tidreja dija holarijo,
 je v glaški rmenu, pa v ustih sladkú.

11. Lepše rožce nej ne svejti.

(Iz Cerknice.)

Andante.

Mešani
zbor.

1. Lep - še rož - ce nej ne svejt, ku
2. Saj drü - ge rož - ce tü - di - ve - to, pa
3. Le pij - mo ga en glaž al dva, na

1. je ta vin - ska tr - ta: po - zi - mi spi, spo -
2. te - ga ne sto ri - jo, ka - kor je stri - la
3. zdrav - je go - spo dar - ja, ki je pr' - nas en

1. mlad e - ve - ti, v je sen' nam vin - ce da - je.
2. sa - ma ta, ker nas je ne - po - ji - la.
3. kra - tek čas, k nam slad - ku vin - ce da - je.

4. Le pijmo jo zdravijco to 5. Klobnk bom sneu, slovu bom vzeu,
na zdravje gospodinje, bom djau: Buh vas obvarji!
ker nas traktira tok'lepü, pr' vas ostani večni Buh,
prnese litro vina. z nami pa pojde Jezus.

12. Ena nova zdravica.

13

(Iz Cerknice)

Mešani
zbor.

1. E - na no - va zdra - vij - ca je
2. Naj - pred je spro - si - la za
3. U - smi - lje - ni Je - zus je
4. Zdaj ga' mo¹⁾ pi - li en

1. vun - kaj pr - šla, ka te - ra še nik - dar na
2. ti - ste lu - di, k'so v Kan Ga - li - le - ji ne
3. re - ku to - ku: „Na pov - ni - te šest vr - ču
4. glaz al pa dva vi - me - nu O - če - ta in

1. svej - ti nej bla, od lju - be Ma - ri - je De -
2. oh - ce - ti bli; pro - si - la je svo - je - ga
3. friš - ne vo - de, ne si - te jo okrog sta - rej -
4. Svet - ga Du - ha, vi - me - nu Ma - ri - je De -

1. vi - ce, ki nam je spro - si - la za vin - ce.
2. Si - na: „Sva - tov - ci nej ma - jo vi - na.“
3. ši - ni! Starej - ši - na po - hva - li tu vi - nu.
4. vi - ce, k'nam je spro - si - la za vin - ce.

¹⁾ mo = bomo.

13. Jutranjica.

(Iz Cerknice.)

Mešani
zbor.

1. Ho - la, ho - la fant - je vsta - jaj - te,
2. Lej - te, lü - na jem - lje že slo - vu,
3. Pti - či - ce pod ne - bom lej - ta - jo,

1. vsta - jaj - te de - kle - ta in že - ne, lej - pu, mla - du jü - tru
2. svet - lu se za - čelu svejtit je ne - bú, zvez - de in svetla lü - na
3. se po drejv - ji niz - ku vse - da - jo, žvr - go - li - jo pe - sem

1. že zo - ri, s tūr - na jü - tra nji - ca že zvo - ni.
2. se ble - di, i - nu noč nam be - li dan ro - di.
3. jü - tra - njo, nam pa do - bru jü - tru vo - šči - jo.

4. Rožice po polji rastejo,
v rosi jutranji se umivajo,
lejpu jih ogrejava solnéice,
de b'nam mladu jutru polejpsale.

6. Oh kok ljubeznivu jutru je,
kolko bo v nebesih lepše še,
jutranjico pejli angeljci,
kdar nas bodo k sodbi klicali.

5. Ribice po vodi plavajo,
v mladem jutru se sprehajajo,
kvišku povzdigujejo glave,
kokr de bi nas pozdravljale.

7. Kadar bode enkrat svejt rezdjan,
in bo pršu strašni sodnji dan,
jutranjico pejli angeljci,
kdar nas bodo k sodbi klicali.

14. Kok ribcam dobro gre.

15

(Iz Cerknice.)

Allegretto.

Mešani
zbor.

Kok rib - cam do - bru gre, ki že - je ne tr -
Pr - šla bo grenka - smrt, moj hramček bo za -

pe, pa pi - je - jovo - do nič ne zapravi - jo, vo - di - ca seska -
prt, moj glažek bo na stran, jest bom pa zako - pan, k ne bom več vinca

li se rib - cam za - lost stri, po - tem se jim pa sr - ce hla -
piu bom v - er - ni zemlji gniu, po - tem si bom pa sr - ce hla -

di. Di - dra - de - di - ja di - dra - dl di - da - dom di - dra - de
diu.

di - ja dra - dl di - da - dom. Di - dra - dl di - o - di - jadrom
dra - dl

15. Spomladna I.

(Iz Cerknice.)

Andante

Mešani
zbor.

1. Pr-su je ta srečni čas, za Bo-gu čast da-jat,
 2. Je za-res prav krat-ek čas, k'je pršla gor-ka spomlad,
 3. Tüd ta drob-na pti-ci-ca, ta ve-se-la ku-kov!-ca,
 4. Tüd ta drob-na pti-čj-ca, ta pr-jaz-na ja-gnj!-ca,

daj mo ga tü-di Ma-ri-ji, Ma-ri-ji vsmi-lje-ni.
 ker ti-ki lej-pu pre-pej-va-jo in rož-ce pre-ve-ta-jo.
 o-na se rez-ve-se-li, ker vse kmal o-ze-le-ni.
 Stvarni-ku pre-pej-va čast, ker da-je zem-lji rast.

5. Vsak čas prnese svoje reči,
 enkrat se vse dozori,
 pšenica se zrumeni,
 kmet jo za zimo shrani.

8. Ta naša črna zemljica,
 kjer raste travca zelena,
 kjer raste travca zelena,
 ta bo naša posteljca.

6. Ravnu tokusi človek ti,
 hitru te veselje mini,
 tôle*) mladost te zepusti,
 in te starost zedobi.

9. Mi smo vsi vandrovcí,
 de bi bli srečni v večnosti,
 vsem nam konec bo pokop,
 naša hiša mrzli grob.

7. Mi smo vsi vandrovcí,
 de bi bli srečni v večnosti,
 Buh nam dej doseči tu,
 priti kdej v svetu nebú.

10. Mi smo vsi vandrovcí,
 de bi bli srečni v večnosti,
 Buh nam dej hodit' toku,
 priti gor v svetu nebú.

11. Kteri gor pridemo,
 tam gor se snidemo,
 Buh nam dej to zadobit',
 in se večno veselit'.

*) tôle = tvoja.

16. Spomladna II.

(Iz Cerknice.)

Mešani
zbor.

1. Pr - šla je gor ka spomlad, kder
2. Pr - šle so tūd la - stov - ke, vse te
3. Pr - šla je tūd ku - kov - ca, ta ve -
4. Škr - jan - ček po - je, žvr - go - li: „oh

1. vse se ve - se - li; ve - se - li - mo
2. drob - ne pti - či - ce; o - ne se tūd
3. se - la pti - či - ca, o - na se tūd
4. kje si po - bič ti? Po - stelj - ca tvo - ga

1. se tūd mi, ker nam vse ze - le - ni!
2. ve - se - le, ker frū - ga ven - kaj gre.
3. ve - se - li vze - le - nem bū - kov - ji.
4. gro - be - ka je vsa ze - le - na!“

5. Prepelička pravi, prepeli:
„ah kje si pobič ti?“
Zdaj pa moram rajžati
prot dougi večnosti.
6. Pros Marija Devica ti,
de mi Buh grehe odpusti,
de ne bom večnu trpū,
d'em¹⁾ su v svetū nebu.

¹⁾ d'em = de bom

17. Vse je veselo.

(Iz Cerknice.)

Mešani
zbor.

1. Vse j've se lu, kar ži vi, me ne
2. Vse j've se lu, kar ži vi, mo je
3. Jest nej sem vej dla te ga, de fer.

1. pa sr ce bo li. Pa za kaj si sr ce
2. sr ce nik dar več. Zdaj sem svoj ga ljub ga
3. bol tar ce gle da, de moram po svej ti

1. ža lost nu, ki zmi rej si ve se lu blu?
2. zgu bi la, ki sem ga zve stú lju bi la.
3. van dra ti i nu svoj le ben kraj ša ti.

4. Zdaj pa pojdem v puščavo,
na to goro visoko.

Gledala bom čez ravnú polje
inu čez tu silnú morjé.

5. Moj šocelj pa po morji gre,
jaz bom točila solze.

če še skorej kumpléka ne bo,
moje srce počlu bo.

18. O kaj je tebi, pobič mlad?

(Iz Cerknice.)

Mešani
zbor.

1. O kaj je te - bi, po - bič mlad, de ne
2. Kder se po no - či pre - bu - diš, pa
3. In pro - si svoj - ga an - ge - la, de

1. morš po - noč ze - spat? Ni - kar po - noč o -
2. sto - ri sve - ti križ, in mo - li sve - ti
3. ti svoj že - gen da, Ma - ri - jo s'boš za ne.

1. kul ne hod', de se ne ze - pe ljaš...
2. o - če naš, de t' bo ze kra - tek čas!...
3. ve - sto zbrau, pa boš leh - kú ze - spau...

4. Čez dan premisli večkrat ti, 5. Kedar boš mogu rajžati,
štiri poslednje rči, prot dougi večnosti,
z veseljem boš zepūstu svejt, vesela tvoja dūše bo,
kedar boš mogu vmret, kdar pojde pred sodbo.

19. Ogljar.

(Iz Cerknice.)

Mešani
zbor.

1. Jest sem pa vo_gljjar fant, de m'ga nej
2. Slab_ga ko nji_ča i_mam v rav_nu po-
3. Slü_žim si do_ber lon, de i_mam že

1. pa - ra fant, če m'ne ver - ja - me - te,
2. te - gne sam, v breg mu ne - ro - dnu gre
3. dve - stu kron, de se po vo - gljar_sku

1. sem_kaj pej - té. 1. V mejstu se vprežem z njim, na vse gr.
2. v klancse mu vpré. 2. Gor_i_mam tudsvoj dum, pun.ce de.
3. no_sim le pú.

hitro.

ff

1. lu kričim: Vo - glje, vo - glje, ce - nó - ga pu - stim!
3. ro za mnoj: „Vo - gljar, vo - gljar mo - ra bit moj!“

ff

1. V mej - stu se vpre - žem ž njim, na vse gr -
3. Gor i - mam tūd svoj dum, pun - ce de -

Hitro.

la la la la la la

la la la

1. lo kričim: Vo - glje, vo - glje, cenó - ga pu -
3. ro za mnoj: Vo - gljar, vo - gljar, mo - ra bit

la la la la la la la la

la la la la

1. stim. Vo - glje, vo - glje, cenó - ga pu - stim.
3. moj! Vo - gljar, vo - gljar, mo - ra bit moj!

Vivo.

la! la la la la la la la!

la! la la la la!

20. Najlepše veselje.

(Iz Cerknice.)

Mešani
zbor.

1. Naj - lep - še ve - se - lje ne - dolž - nost nam da, naj -
2. Ve - se - lu na drev - ji go - lob - ček fr - fra, ve -

1. slaj - ši živ - lje - nje po rož - cah pe - ljá.
2. se - lu po tra - ti ja - g'nj - ček skak - lja,

1. Pre - le - po se sve - ti sre - bru in zla - tú,
2. še bolj je ve - se - lu ne - dolž - nu sr - ce,

1. a še bolj ve - se - lu je sr - ce mla dú.
2. k'ne vej za trp - lje - nje, ne gren - ke sol - ze.

21. Lovska. 1.)

(Iz Cerknice.)

Živahno, sveže.

Mešani
zbor.

4. Na mah se v senco vležem,
kej berem al pa rejžem,
tud pes pr men leži,
počiva, se hladi.
Halihalo halihalo,
počiva se hladi.

5. Če lačen sem, zavžijem
kos kruha, se napijem
studenca frišnega,
za lovca zdravega.
Halihalo halihalo,
za lovca zdravega.

6. Solnce se m' ponižuje,
noč temna prbližuje,
pa streljati neham,
prot domu se podam.
Halihalo halihalo,
prot domu se podam.

7. Večerja naj bo suha,
naj speče al pa skuha,
hitro se poživim,
mirno, sladko zaspim.
Halihalo halihalo,
mirno, sladko zaspim.

1.) Gotovo umetna, vendar v popolnoma v preprostem narodnem tonu, splošno znana. Pok. Matija Rožanec jo je v mladih letih slišal v gostilni Hrenovi v Begunjah; pel jo je tedanji župnik Rakiški, ki je prišel časih iz Rakitne dol med ljudi.

22. Slovo neveste od doma.

(Iz Cerknice.)

Ženski zbor.

1. Časse mi je preč po da-ti, tu kaj m'nej več za o-
 2. Vas ob- jamem, lju- ba ma-ti, vam čem čast in hvalo
 3. Ker ste me ne gorzre-di-li i - nu me le- pu u-

1. sta-ti, pr- šu je ta - i sti čas, ko bom mogla jiti od vas.
 2. da-ti, vas za- hvalim lepu za vse, preden od vas ločim se.
 3. či- li, za- to bodem vsaki čas pr sr- ci i- mejla vas.

4. Te ob ja mem, bratec ljubi, 5. Vsi moji me ne pozabite,
 za na prej mi še obljudi v potrebah brž mi pristopite,
 bratovsko srce vselej to se vam priporočim,
 skazat, kokr si ga dozdej. preden vas zdaj zapustim.
6. Žegnajte me, ljuba mati, 7. Ker sem se že zaročila,
 jest vam čem vselej ostati de vas bodem zapustila,
 vaša dobra, zvejsta hči, vse veselje je na stran,
 odpustite mi vse r'či. proč je zdaj moj lejdik stan.
8. Dozdaj nejsem nič skrbejla, 9. Otroci ino družina
 zanaprej bo druga pejla: pravjor:, kje je gospodinja?
 komej ene se znebi, Daj nam gori, kar nam gre,
 pridejo druge skrbi. če ne daš, ti bo gorje."
10. Kaj se bom jest tega bala, 11. Pred očeta, starašina
 to bom vse lehkú prestala, prnesite hitro vina;
 če m'bo le Buh zdravje dau pil'ga bomo vsak en glaž,
 in veelej na strani stau. preden gremo proč od vas.
12. Godci, lejp zagodite,
 en lejp marš nam neredite,
 zdej po pojdemo neprej,
 Buh nam srečno rajžo dej!

23. So ble rožce razcvetene.

(Iz Cerknice.)

Lahno.

Ženski
zbor.

1. So ble rož - ce raz - cve - te - ne, jaz sem
2. Fant - je zgo - daj gor vsta - jaj - te, svo - je
3. Vi ste fant - je lju - bez - nji - vi, pa ste

1. bla raz - ve - se - lje - na; rož - ce tr - ga - la, ven - ee
2. ko - se na - kle - paj - te, se bo - stu - ru vid, poj - de -
3. ven - dar za - pe - lji - vi; dost ob - ljū - bit zna, da jo

1. sple - ta - la, do - kler sem ne - dolž - na bla.
2. mo ko - sit in de - kle - ta gor bu - dit.
3. za - pe - lja, pole se vi - det več ne dá.

4. Kedar je že zapeljana
in od svejta zasramvana,
se ji milu zdi,
jo srce boli,
noč in dan sovze toči!

5. Očka so jo hudo karali,
mamca milo se jokali.
Ne jokajte več,
sej ne pomaga nič,
krancelj je za vselej preč.

24. Srce je žalostno.

(Iz Drašič.)

Otožno.

Ženski zbor.

1. Sr - ce je ža - lost - no, moč - no je ra - nje - no,
2. Bog pa je stvar - nik moj, vstva - ril me je na svet,
3. An - gel - ček va - rih moj, va - ruj me še no - coj,

1. moč - no je ra - nje - no mo - glo bo vmret.
2. Bog pa mi daj še to noč pre - ži - vet.
3. va - ruj me še no - coj, an - gel - ček moj!

1. Moč - no je ra - nje - no mo - glo bo vmret.
2. Bog pa mi daj še to noč pre - ži - vet.
3. Va - ruj me še no - coj, an - gel - ček moj!

4. Imela sem pet sestric,
prej so me spletale,
zdaj me pa spremljajo v črno zemljo. zdaj ga pa hoče Marija imet.

6. Imela sem krancel lep
štiri in dvajset let,

5. Očka so žalostni,
mamca se jokajo,
mamca ne jokajte, saj grem v nebo.

7. Imela sem ženina
vsmiljenga Jezusa,
zdaj me pa peljal bo v sveto nebo.

